

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 27, 51a
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Lied : Psalm 62 : 1 en 3 (zingen over hoe we ons heil bij God zoeken)**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : Hebreëen 9 : 1 - 15**
- 6. Lied : Gezang 19 : 1 en 3 (J.Chr. het Lam dat onze zonden op zich nam loven)**
- 7. Schriftlezing 2 : Mattheüs 27 : 45 - 56**
- 8. Tekst : Mattheüs 27 : 51a**
- 9. Lied : Gezang 18 (U, heilig Godslam loven wij)**
- 10. Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 3**
- 11. Dankzegging en gebed**
- 12. Slotzang : Psalm 118 : 7 - 9**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Stelt u zich eens voor dat vanavond vlak voor de dienst, dus terwijl u hier al zat, plotse-ling, zonder aanwijsbare reden, deze kansel was ingestort, het doopvont in tweeën was gebroken, het orgel was ingestort. Kortom alle dingen kapot onbruikbaar waren gewor-den die we in de eredienst telkens weer gebruiken. Ja, die we voor de eredienst nodig hebben. Dat dus in een keer als door een onzichtbare hand wordt alles wat ons zo dier-baar is, wat we voor de dienst aan God hebben afgezonderd, wordt afgebroken. Wat zouden we dan doen? Zouden we niet ontzettend schrikken? En zouden we niet op zoek gaan naar een logische verklaring? Omdat, ja omdat de meest voor de hand liggende gedachte ondragelijk zou zijn. Dat door de hand van God de kansel, het doopvont, het avondmaalsstel en het orgel zijn vernietigd. Wat niet anders kan betekenen dan dat God tegen ons zegt: Ik hoef uw erediensten niet. Ik walg ervan.

Zouden we dan niet in angstige stilte, volkomen verslagen dit gebouw verlaten? God heeft ons verlaten. Hij heeft zijn Geest uit ons midden weggenomen. Wat moet je nog als mensen als God zo duidelijk zijn zegen zou wegnemen? Wat voor zin zou het heb-ben om alles opnieuw op te bouwen en verder te gaan? Geen enkele. God heeft ons ver-laten! Dat zou door ons hoofd dreunen.

Nu zoiets moeten de Israëlieten hebben ervaren toen God eigenhandig het voorhangsel van de tempel in tweeën scheurde. Dat schitterende kleed, dat het heilige van God aan de ogen van onwaardige mensen moest onttrekken. Het was in tweeën gescheurd. Van boven naar beneden. En al het heilige uit het huis van God lag nu open en bloot voor ieders oog. Onbeschaamd en ontheiligd. Tenminste zo leek het.

Ja, zo moet het geleken hebben. Voor iedereen die dit voorval in de tempel niet in ver-band bracht met wat er 500 meter verderop gebeurde. Waar op Golgotha, de Schedel-plaats, de plaats waar de Romeinse overheid misdadigers en vijanden van de staat te-recht stelden. Waar op dat moment drie mannen aan een kruis hingen en wachten op hun dood die niet lang meer op zich zou laten wachten of al waren gestorven.

Maar wie wel een verband tussen de gebeurtenis in de tempel en het gebeuren op Gol-gotha legde, wist dat het scheuren van het voorhangsel direct gevolgd was op het mo-ment dat één van de gekruisigden, ene Jezus van Nazareth, met luide stem had uitgeroe-pen: "Het is volbracht" en de Geest had gegeven. Gestorven was. Het scheuren van het

voorhangsel. Wat de Joden als een verschrikkelijk teken van ontredde- ring hebben be- schouwd, was door de Here bedoeld als een teken van grote blijdschap. Want de ware Hogepriester Jezus Christus heeft door zijn dood aan het kruis de wereld met God heeft verzoend, en daarom treedt God nu uit de verborgenheid van de tempel. En dat is dan ook het thema waaronder ik u vanavond de blijde boodschap van Goede Vrijdag mag bedienen.

Nu de ware Hogepriester Jezus Christus door zijn dood onze zondige wereld met God heeft verzoend, treedt God uit zijn verborgenheid ons tegemoet.

En we zullen daarbij twee dingen zien:

God doet dit

1. van boven naar beneden

2. van binnen naar buiten

Misschien bent u wel eens in uw hart jaloers op het oude Israël. Met zijn prachtige tempel en indrukwekkende tempeldienst. Met al dat prachtige goud, zilver en koper. En ook zo dicht bij God. Want die tempel is toch maar de woning van God hier op aarde. Maar laten we ons maar niet een te mooie voorstelling van de tempeldienst. Want de tempeldienst bestond uit het telkens weer brengen van offers. En die offerdienst was een bloedige dienst. Voor de ogen van het volk werd er steeds weer een dier gedood. Duiven, schapen en runderen kregen een doodsteek en lieten daar hun leven. Waarbij hun bloed rijkelijk vloei- de. Ik denk dat de meesten van ons daar nu niet met plezier naar zouden kijken.

En als het gaat over het zien van God. Dan is dat ook teleurstellend. Want van God kreeg u niets te zien. In de tempel kon u niet kijken. U kon alleen maar zien wat er voor de tempel op het plein gebeurde. En daar stond die hele offerdienst centraal. Met het brandofferaltair, een heel groot vat met water, "de zee" genaamd en verder aan weers- zijden van de tempel in het totaal tien wasbekkens. En dan natuurlijk de tempel zelf. Maar van de binnenkant van de tempel kon u niets zien. Dat werd door een voorhangsel compleet aan het oog onttrokken. Daarbinnen mocht niemand komen. Slechts de dienst- doende priester mocht daar naar binnen. En van het heilige der heilige kreeg alleen de hogepriester eenmaal in het jaar iets te zien. Zelfs voor de priesters was het verboden terrein. Hij kon er zelfs niet naar binnen kijken. Want ook dit gedeelte was aan het oog onttrokken door een voorhangsel.

Wat dat betreft was er een groot verschil met de tempels van de omringende volken. Want bij de heidense godsdiensten kon men het beeld van hun god zien. Maar de God van Israël was verborgen aanwezig. En zo was Hij dichtbij, maar toch ook veraf. Op de priesters na mocht dus geen Israëliet ooit de binnenkant van de tempel zien. En ook Jezus heeft nooit de tempel van Jeruzalem mogen binnengaan. Ook voor de Zoon van God stond er "Verboden toegang" op het voorhangsel van de tempel. Hij was naar geboorte namelijk geen Leviet maar was uit de stam van Juda. Wat moet dat een vernedering voor Hem zijn geweest. Dat zondige mensen als de Levieten wel het huis van zijn Vader in mochten gaan. Maar Hij niet. Hij mocht de aardse woning van zijn Vader niet binnen gaan.

Terwijl er een priester bezig is in het heilige om zijn dienst te verrichten, hangt de Here Jezus aan het kruis. Door zijn volksgenoten uitgespuugd en bespot, door zijn discipelen verraden, verloochend en in de steek gelaten. Door God, zijn Vader, vervloekt. Vooral dat laatste is verschrikkelijk voor Hem. "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?", zo schreeuwt Hij het uit in het diepst van zijn lijden.

Maar terwijl Hij daar hangt en de mensen Hem bespotten om zijn machteloosheid: "Red Uzelf, indien U Gods Zoon bent, en kom af van het kruis!", is de Here Jezus volop bezig om zijn grootse werk te voltooien. Hij die de tempel in Jeruzalem, het aardse huis van God, niet binnen mocht gaan, gaat de hemelse woning van God binnen, waar geen Leviet ooit is binnengegaan. Terwijl de priester in de tempel het dagelijks offerlam bereidt en slacht voor God, offert de Here Jezus Zichzelf als het ware Lam Gods. En met het offer van zijn eigen bloed gaat Hij de hemel in. Bewerkt de Here Jezus bij God verzoening voor onze zonden. Hij brengt niet het bloed van een bok of stier, maar zijn eigen bloed voor God voor de troon van God. Als teken, dat Hij zijn leven heeft gegeven voor de zonden van de mensheid. Zo neemt Hij al onze schuld weg; door deze eerst op Zich te nemen en daarna te voldoen met het offeren van Zichzelf. Hij die geen priester was uit het geslacht van Levi, verricht toch priesterdienst. Zoals ooit Melchizedek priesterdienst verrichtte. Door een eigen particuliere roeping verricht Hij deze dienst. En brengt vrede.

Zo is dus het diepe lijden van de Here Jezus tegelijkertijd een grote overwinning. Zoals het op de Grote Verzoendag feest was, omdat de hogepriester de zonden van het volk verzoende door het bloed van een stier. Zo is het ook vandaag feest. Groot feest. Het is

feest omdat de Here Jezus op deze dag zijn bloed voor God heeft gebracht om daarmee de mensheid te bevrijden van haar schuld en vloek. Om ons te bevrijden van vloek en schuld. De prijs was hoog. Veel hoger dan de prijs die de hogepriester betaalde. Maar daardoor is de overwinning des te groter. Want moest de hogepriester ieder jaar opnieuw het heilige der heilige binnengaan om verzoening voor het volk te bewerken. Omdat het offer dat hij bracht niet het eigenlijke offer was dat God vroeg voor de zonden van de mensheid. Maar Jezus Christus is voor eens en voor altijd binnengegaan en heeft met zijn bloed voor eens en voor altijd verzoening voor ons bewerkt. Groot feest is het daarom op Goede Vrijdag.

Bij deze tocht van de Here Jezus in de hemelse tabernakel verbleekt de hele tempeldienst. Een dienst die eigenlijk niets anders was dan een voorafschaduwing van dit offer van de Here Jezus Christus. Maar nu alle betekenis en zin heeft verloren, omdat het offer waar deze dienst eeuwen naar verwezen had, eindelijk gebracht is. Waarom zal men nog langer genoeg nemen met de schaduw als het werkelijke beeld zichtbaar is? En zo schitterend is. Het menselijk oog ziet op Golgotha slechts het lichaam van een gestorven man. Een droevige aanblik. Maar het geestelijk oog ziet door Jezus Christus de overwinning behaald.

En nu deze overwinning op de satan is behaald, treuzelt God geen moment met het einde maken aan deze offer- en tempeldienst. Direct nadat de Here Jezus is gestorven en het bloed van zijn offer voor God in de hemel heeft gebracht, scheurt God het voorhangsel van de tempel in tweeën. De tempeldienst is verleden tijd. Aan welk voorhangsel hier te denken is, - het voorhangsel tussen de voorhof en het heilige, of het voorhangsel tussen het heilige en het heilige der heiligen, - valt niet uit te maken en is ook niet zo belangrijk. De bedoeling is duidelijk. Het is afgelopen met de tempeldienst! Van boven naar beneden scheurt God het voorhangsel in tweeën. En om elke mogelijkheid af te snijden, dat het hier om mensenwerk zou gaan scheurt God het kleed van boven naar beneden en niet van beneden naar boven, zoals een mens zou doen. Nee, hier wordt van boven ingegrepen. Geen schaap of rund hoeft meer te sterven, want de overwinning is behaald. De Zoon van God heeft de zonde weggedaan! En God maakt gelijk een einde aan de nu achterhaalde tempeldienst. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we zien dat God van binnen naar buiten werkt. Wat een ontzetting moet het voor de Joden zijn geweest, om te zien dat het voorhangsel ge-

scheurd was en de heilige voorwerpen voor ieders oog zichtbaar waren. Te vergelijken met wat het voor ons zou betekenen als de kansel, de avondmaalstafel met het servies en het doopvont in stukken lagen. De tempel was ontwijjd. De tempel was van haar heiligheid ontdaan. Zo zullen ze gedacht hebben.

En wat zou de satan dat ook graag gehad hebben, dat Gods tempel was ontwijjd. Dat ook deze heilige plek in een door zonde vervuilde wereld, deze plaats waar God woont, ont-heiligd en afgebroken zou worden. Wat zou hij graag met het vuil van de wereld het huis van God ontwijden. Zodat God niet meer op aarde zou wonen. Hij de hele aarde in zijn macht zou hebben en zou kunnen ontheiligen. Als hij van buiten af de zonden de tempel binnen had kunnen dragen.

Maar de beweging is niet van buiten naar binnen, de zondige wereld dringt niet het heilige huis van God binnen, maar de beweging is andersom. Van binnen naar buiten. De Heilige God gaat de zondige wereld in. De wereld, die eerst nog niet met God verzoend was. Die nog onder de vloek van de zondeval lag. Maar nu Jezus Christus de zonde van de wereld heeft verzoend, treedt God uit zijn verborgenheid naar buiten. Doordat het grote offer is gebracht. Christus de wereld met God heeft verzoend. Komt niet de satan het heilige ontwijden, maar komt God het zondige heiligen. Nu de zonde van de wereld is verzoend, zondaars zijn gerechtvaardigd, houdt God Zich niet langer verborgen, maar komt uit zijn verborgenheid naar buiten.

Het voorhangsel is verscheurd. De tempel heeft afgedaan. De Levietenstand is haar bevoorrechte positie kwijt. Want God blijft niet langer op een afstand, maar komt ons Zelf tegemoet. Hij komt het bevlakte en bevuilde reinigen door het bloed van zijn Zoon. Hij komt wat dood was door de onvruchtbaarheid van de zonde tot leven wekken. En schitterend wordt dat zichtbaar in het feit dat graven open gaan. Doden worden opgewekt om aan velen te verschijnen. De dood die door de zonden in de wereld is gekomen en het leven in zijn grip houdt, moet wijken voor Christus. Ja, hier wordt al iets zichtbaar van wat op de Paasdag nog krachtiger zichtbaar zal worden. De dood is van zijn kracht beroofd.

En over een vijftigtal dagen zal het voor heel Jeruzalem zichtbaar en hoorbaar worden dat God de tempel heeft verlaten om direct onder de mensen te wonen. Als op het Pinksterfeest God zijn Heilige Geest uitstort om bezit te nemen van mensen. Als de Heilige Geest wordt uitgestort in de wereld om de mensheid te heiligen, om velen tot geloof te

brengen. God woont niet langer in een huis door handen gemaakt, maar God woont voortaan in harten van eenvoudige en van nature zondige mensen. God woont niet langer in de tempel, maar in het midden van zijn gemeente. Overal waar twee of drie in mijn Naam vergaderd zijn, daar ben Ik in hun midden. God is niet langer verborgen, maar iedereen kan Hem zien als je maar let op het werk dat Hij in zijn gemeente doet. In mensen doet. Niet langer is ook alleen Israël Gods volk, maar uit al de volkeren van de aarde zal God voortaan zijn heiligen roepen. Niet langer zijn het alleen Leviëten die tot God mogen naderen. Nee, allen die door geloof delen in de zalving van de Here Jezus Christus zijn priesters. Priesters die tot God mogen naderen.

Zo is dus het teken van het gescheurde voorhangsel, het teken van een nieuwe tijd. Het is het teken van overwinning, van triomf. Wat de Joden met ontzetting vervulde, wil voor ons een teken van blijdschap zijn. Het is een niet te miskennen bevestiging dat Jezus Christus alles heeft volbracht. Dat de satan is overwonnen. Dat wij met God zijn verzoend. Dat God niet langer in een tempel woont, maar onder ons woont.

Dat is de blijde boodschap van Goede Vrijdag. Een dag van overwinning. Een dag van grote vreugde voor ieder die in het Lam Gods, Gods eigen Zoon, Jezus Christus gelooft en in Hem zijn redding zoekt.

U, Christus, onze Heer, bekleed met majesteit,

U, 's Vaders eenige Zoon, zij lof in eeuwigheid.

Het mensdom lag in schuld en vloek voor God verloren

Gij werdt de mens tot heil uit ene maagd geboren.

Gij hebt aan het kruis voor ons de dood zijn macht ontnomen,

Zo baandet G'ons de weg, om weer tot God te komen.

Amen